:1

אמר לך בר פדא אימא סיפא רבי אליעזר

אומר אינו סותר אלא שבעה (6) אי סלקא

דעתך שלשים בעינן נסתור כולהו קסבר

רבי אליעזר שמקצת היום ככולו שתנן הריני

נזיר מאה יום נממא יום מאה סותר את

הכל רבי אליעזר אומר אינו סותר אלא

שלשים יום ואי סלקא דעתך סבר רבי

אליעזר מקצת היום ככולו נסתור שבעה

ואי לא סבר מקצת היום ככולו ליסתור

כולהו לעולם לא אמריגן מקצת היום ככולו

אי הכי ליםתור כולהו אמר ריש לקיש היינו

מעמא דרבי אליעזר אמר קרא יזאת תורת

הנזיר ביום מלאת ימי נזרו יהתורה אמרה

נטמא ביום מלאת תן לו תורת נזיר לימא

כתנאי ²עד מלאת הימים שומעני מיעום כתנאי ימים שנים ת"ל קדוש יהיה גדל פרע אין

גידול שער פחות משלשים דברי רבי יאשיה

רבי (ס ִיונתן אומר אינו צריך הרי הוא אומר

עד מלאת הימים אי אלו הן ימים שצריכין

למלאות הוי אומר שלשים מאי לאו רב

מתנא דאמר כרבי יאשיה ובר פדא דאמר

בו נגא ואבו בוב אט זי ובו בו אי אבו כרבי יונתן אמר לך רב מתנא כולי עלמא

שלשים בעינן והכא ייבעד ועד בכלל פליגי

רבי יאשיה סבר עד ולא עד בכלל ורבי

יונתן סבר עד ועד בכלל אמר מר אי אלו

הן ימים שצריכין למלאות הוי אומר שלשים

ואימא שבת שבת מי איכא חסירותא

א) [לעיל ה: וש"ג], ב) לקמן טו., ג) [לקמן כ.], ד) [ברכות

כו: עירובין פב: פסחים קיז:

ב"ה ל: סוכה מא: מנחות

סח: חולין מו. נד: ערכין יח.

נדה נח:], ה) ובמדבר ון,

ו) [דף לט:], ז) סומר,

תורה אור השלם

1. וואת תורת הנזיר

בעינז נסתור כולהו: אינו אלא שבעה. כלומר אינו סותר כלל אלא ממנין . ז' ימי טומאתו ואז יביא קרבנותיו ואע"ג דטמא . משלח קרבנותיו שאני נזיר . דכתי׳ וונתזו על כפי הנזיר וכיון דסבר ר"א סתם נזי" כ"ט יום מסתמא רבנן לא . פליגי עליה בעיקר משך ימי נזירות אלא דבהא קמפלגי דרבנן סברי סותר ביום ל' נזירות אטו היכא דאמר הריני ל' יום דסותר הכל מדאורייתא ומביא קרבן טומאה והיינו בין רב מתנא לבר פדא אלא דלרב מתנא אם נטמא ביום ל' קודם הבאת קרבנותיו סותר מדאוריי' . ומביא קרבז. ולבר פדא ומביא קובן. ולבו פוא אינו סותר אלא מדרבנן: ואי ס״ד קסבר ר״א מקצת היום ככולו נסתור ז' פי' היום ככולו נטונור ר פי לא לסתור כלל ופריך ואי לא סבר מקצת היום ככולו ניסתור כולהו כיון שנטמא ביום אחרון של נזירותו: אמרה תורה נטמא ביום מלאת תן לו תורת נזרו. כלומר לעולם לית ליה מקצת היום ככולו אלא גזירת הכתוב הוא דאם מרובה אינו סותר אלא ל׳ יום כתורת סתם נזירות לכאורה איתותב רב מתנא דלא משני תלמודא אלא אליבא דבר פדא ואיכא מימר דרב מתנא מוקי לה באומר שלמים: שומע אני באומו שלמים: שומע אני מיעוט ימים ב' דסתם נזירות אינו אלא ב' ימים ת"ל גדל פרע ואין גידול פרע פחות מלי יום דהכי משמע כמנין יהיה גדל פרע: אלו הן ימים שצריכין פוע: אלו הן ימים שבויכין מלאת אלו ימי החודש שפעמי' הם כ"ט ופעמי' ממלאיםאתהחודשועושים *ממראים אותוחוו שועושים* אותו מל' יום. ובר פדא כרבי וה"ק עד מלאת עד אותו היום שממלאים את אותו היום שממלאים את החודש ולא יום מלאת בכלל. ור' יאשיה נמי אית ליה עד ולא עד בכלל י. היה ומשני תרוייהו סברי ל' יום: ואימא (מה) שבת שהוא משלים ששת ימי המעשה להיותם נקראים שבוע: מי איכא חסרונא

החסרון כגון חודש שפעמים הוא מכ"ט אבל

:בימי השבוע ליכא חסרון

קםבר רבי אליעזר מקצת היום ככולו. השתא חוורי לרג מתנה וליישב דברי רבי אליעזר אליבא דתנא קמא כי2 היכי דלרבנן משך נזירות שלשים יום ה"נ לרבי אליעזר דחדרבה מדרבנן ַנשמען לר' אליעזר דבמשך נזירות לא פליגי וכ״ת א״כ לר' אליעזר

נסתור כל שלשים יום קסבר רבי אליעזר מקצת היום ככולו ואפילו נטמא קודם הבאת קרבנותיו דאחרי שעשה מקלת מירות ביום שלשים ואח"כ נטמא חשיב כנטמא ביום שלשים ואחד על כן אינו סותר אלא ז' תימה דאמרינן לקמן והימים הראשונים יפלו מכלל דאיכא אחרונים וזה אין לו אחרונים וי"ל דהאי סברא לא מהניא אלא דלא סתר מאה אבל שלשים מיהא סותר ורבנן סברי לא אמרינן מקצת היום ככולו היכא דנטמא קודם הבאת קרבנותיו ולהכי סותר כל שלשים יום ובהא פליגי רבנן ור' אליעזר אליבא דרב מתנא: תנן הריני נזיר מאה יום נפמא יום מאה סותר את הכל רבי

אליעזר אומר אינו סותר אלא שלשים ואי ם "ד סבר ר' אליעזר מקצת היום בבולו לםתור ז'. לרב מתנא פריך או ואי ס"ד [לאו] מקלת היום ככולו כלומר לבר פדא ליסתור כולהו כל ק׳ יוס: אמר ריש לקיש. ב] כבר פדא ולא אמרינן מקצת היום ככולו וכ"ת אמאי אינו סותר כולהו אמר ר"ל כו' אמרה תורה נטמא ביום מלאת דהיינו ביום ק' שהוא יום מלאת נזרו תן לו תורת נזרו כלומר שיעשה עוד תורת סתם נזירות שלשים יום וגזירת הכתוב שלא יסתור כולו וא"ת לבר פדא לרבי אליעזר כי נטמא יום ל׳ אמאי אינו סותר אלא ז' נסתור שלשים כדריש לקיש תן לו תורת נזיר

וי"ל דהתם אחר מלאת הוה לבר פדא שהרי סתם נזירות הוי כ"ט לבר פדא ואם תאמר התינח לבר פדא אלא לרב מתנא דקאמר לרבי אליעזר מקצת היום ככולו אף בנטמא קודם הבאת קרבנותיו ביום ק׳ לא נסתור אלא ז׳ ולריך לדחות ולומר דעתה איירי בשאמר הריני נזיר מאה יום שלמים דהשתא ליכא למימר מקצת היום ככולו כיון דאמר שלמים ומ"מ אינו סותר כולם מדרשא דריש לקיש דכי נטמא ביום מלאת גזירת הכתוב שלא יסתור אלא שלשים וקשה דבתחני׳ סתמא קתני ק' יום ולא קתני שלמים ועוד אדמפלגי לר' אליעזר בין נטמח ביום שלשים דחינו סותר חלח ז' לנטמח ביום ה' דסותר שלשים ליפלוג לעולם בנטמא ביום ק' עלמו במה דברים אמורים כשאמר שלמים שלשים: אבל לא אמר שלמים לא סתר אלא ז' דמקלת היום ככולו ונראה למהר"ף דמתניתין איירי דאמר מאה יום ולא אמר שלמים ודקשיא לך לרב מתנא אליבא דר׳ אליעזר כיון דאמרינן דמקלת היום ככולו אף בנטמא ביום ק' לא נסתור אלא ז' לא תיקשי דאמר ב"ל ותירון זה מסיק לשניהם דגזירת הכתוב הוא לסתור שלשים דע"כ ביום מלאת קאי כי נטמא ביום ק׳ אע"ג דמקלת היום ככולו לא נימא כאילו נטמא יום ק"א אחר מלאת דאינו סותר אלא ז' דהא אם לא נטמא היה לריך להשלים נמי כל יום ק' אם כן יום מלאת הוא וגזירת הכתוב כי נטמא ביום מלאת שיסתור ל' יום ואם תאמר ברישא נמי כי נטמא ביום ל' לר' אליעזר אמאי אינו סותר אלא ז' יסתור כל שלשים שהרי נטמא ביום מלאת ויש לומר דמשמעות דקרא משמע דאיירי בדמפרש מירותו ולא בסתם מיר מדקאמר נטמא ביום מלאת תן לו תורת מיר פירוש סתם נזירות מכלל דעד השתא לאו בסתם נזירות היימא אבל כי נדר מירות סתם בהא לא איירי כלל שאם נטמא ביום מלאת שנתן לו עוד תורת סתם נזיר דודאי לא יהבינן ליה שלשים כיון דאיתא לרב מתנא ג] ולבר פדא דנזירות הוי כ"ט להכי אינו סותר אלא ז' (בו) לר'

אליעזר אבל בסיפא איירי כשנדר בפירוש שלשים אז לא הוי נמי סתם נזיר דהא פירש שלשים יום ובההיא מודה רבי אליעזר כי נטמא ביום שלשים דסותר שלשים דבדידיה נמי איירי קרא דואת תורת המזיר: שוכן אני מיעוש ימים שנים. ויהיה סתם מזירות ב' ימים תלמוד לומר קדוש יהיה גדל פרע ואין גידול פחות משלשים יום כמנין [יהיה]: שהן צריבין למלאות הוי אומר [שלשים]. כלומר חדש שפעמים משלשים יום ופעמים חסר א': כאר לאו רב מתנא ברבי יאשיה. דדריש יהיה ובר פדא כר' יונתן דדריש מעד מלאת ולא עד בכלל דהיינו כ"ט יום: אמר לך רב מתנא דכו"ע שלשים כותיה.6 דרבי יאשיה סבר בכל דוכתין עד ולא עד בכלל הילכך [יהיה] ז איבעי למימר ורבי יונתן סבר בכל דוכתין עד ועד בכלל ולא אינטריך דרשא דיהיה אלא מעד מלאת נפקא ולבר פדא לריך לומר חנאי היא: ואיכא שבת. שהשבת ממלה השבוע: בי איכא חסירותא. הה כל ימי השבועות שלמים בשבת הבל החדשים יש מלאים ויש חסרים:

אמר לד בר פדא אימא סיפא ר' אליעור אומר אינו סותר אלא ז'. כנגד אותן ימים שמונה בהן שלישי ושביעי מחמת טומאה: ואי ס"ד דבעינן שלשים ניססור כולהו. אלא לאו ש דאין עיקר מירות [לר"א] אלא כ"ט יום. ומאי טעמא דר׳ אליעזר דאמר דסותר ז' משום דלריך

לגלח לאחר שהזה עליו שלישי ושביעי מחמת טומאה כדמפרש ביה הרא ביום השביעי יגלחנום ובדין הוא דאינו לריך לסתור מהן כלום שהרי עברו עליו כ"ט יום בטהרה אלא משום דהשתא נתגלח על הטומאה וקים להו לרבנן דאין שיער מתגדל כדי לכוף ראשו של זה בלד עיקרו של זה בפחות מז' ימים ולהכי אמר רבי אליעזר דלריך שיהא סותר ז' ומונה ז' אחרים כנגדן והכי נמי מפרש טעמא דרבי אליעזר לקמנים. ואי קשיא אמאי לא מתרך בר פדה הכי בוכרישה מהי טעמה סותר את הכל משום דנעשה כאומר שלמין היינו טעמא דלא מתרך לה הכי דקסבר דכיון דנטמא לאחר כ"ט יום לא מדחינן ליה מקרבן כולי האי עד שלשים אחריני דילמא אתי למיעבר על נזריה ואתי לידי תחלה: גול"א רבי אליעור אומר אינו סומר אלא ז'. דבעי הזאה שלישי ושביעי ואח"כ יביא קרבן נזיר בטהרה. אלמא קסבר לעיקר נזירות שלשים חסר ה' ובדין הוא דאינו סותר כלל והאי דסותר ז' כדי שיביא קרבנו בטהרה: לא לעולם אימא לד דסבר רבי אליעור שלשים בעינן כו'. ורב מתנא אמר לך לעולם אימא לך לר' אליעזר לא הוי נזירות פחות משלשים יום והאי דאמר אם כן ניסתור להו לכולהו היינו טעמא דלא סתר להו דקסבר מקלת יום שלשים שעבר עליו בטהרה ככולו

דמי: תנן הריני נויר מאה יום נטמא ואימא יום מאה סוסר את הכל. ואפיי לבר פדא הואיל דודקאמר מאה יום שלמים משמע: ואי ס"ד דסבר ר' אליעור מקלת היום ככולו לסתור ז'. ותו לא כי נטמא ביום ק' שהרי כבר עבר נזירותו כשנטמא סולדבריך אי לא סבר מקצת היום ככולו ליסתור להו לכולהו ואמאי האמר אינו סותר אלא שלשים: לעולם לא סבר מהצת היום כרולו. והאי דקאמר אינו סותר אלא שלשים יום מסייע ליה לבר פדא. והאי דקאמר אי לא סבירא ליה דמקצת היום ככולו ואכתי לא חשלימין אמאי לא סתר לכולהו אמר ריש לקיש היינו טעמא דרבי אליעזר כו': ואת תורת הנויר ביום מלאת ימי נורו זו. בין למירות שלשים בין למירות מאה תן לו תורת נזיר דהיינו שלשים והיינו דקאמר אינו סותר אלא שלשים: חואלו הן ימים שלריכין למלאות הוי אומר ל׳. דחדשה של לבנה אינו אלא כ"ט וחלי ופעמים שהוא לריך להשלים למנין שלשים לאפוקי שאר ימים של עשרים ושל ארבעים שאינן לריכין למלאת שו דמשמע דתיהוי נזירות באותן ימים שלריכין למלאות כמה

הן (הרי) כ"ט: רבי יאשיה סבר. דהאי דכתיב עד מלאת עד לי משמע ולא ישלשים בכלל להכי אינטריך גדל פרע שאין גידול שיער פחות משלשים: ורבי (ג) יונחן סבר עד ועד בכלל. ולא אינטריך לן מגדל פרע סדאלו מעד מלאת הימים נפקא: אמר מר אי אלו הן ימים שלריכים למלחות הוי חומר שלשים. דמשמע דתהוי נזירות סתם שלשים יום: ואימא שבת. כדי שבוע הוי סתם נזירות דהוי לוששה ימים מואתי יום שביעי וממלא לה שלשבוע ואימא דעד מלאת הימים עד מלאת ששבוע האמר: שמאי הסירותא איכא. דבעי השלמה כולהי שבועי כי הדדי נינהו ומשום הכי ליכא למימר דאיירי בהו קרא אבל חדש דאיכא חסירותא דאיכא חסר ואיכא מלא שאיכא לך למימר האי לחדש הוא דאתא קרא:

ַרְּיוֹם מְלֹאת יְמֵי נִזְרוֹ יָבִיא אֹתוֹ אֶל פֶּתַח אֹהֶל יָבִיא אֹתוֹ אֶל פֶּתַח אֹהֶל במדבר ו יג . מועד: נו בָּל יְמֵי נֶדֶר נִוְרוֹ תַּעֵר 2. כָּל יְמֵי נֶדֶר נִוְרוֹ תַּעַר לא יַעֲבֹר עַל רֹאשׁו עַד מַלֹאת הַיַּמִם אֲשֵׁר יַזִּיר בְּיִלְאוֹנ וַיְבָּהֵם אֲנֶשֶׁוֹ בִּיְּר לַיְיָ קָרשׁ יִהְיֶה גַּדֵּל פֶּרַע שְׁעַר רֹאשׁוֹ: במדבר ו ה נוסחת הריב"ן

ל] ש"מ דאין עיקר נזירות אלא כו' ותיבת לר"א ליתא בכ"י: בו רישה: גו מו ל"ה בכ". בן רשמו הן מן כ מי ר"א כו' עד שלשים בעינן כו' ליתא בכ"י: ד] וקאמר: ה] ולטעמיך: ו] לא שלימו להו ק' אמאי כו': ז] המורה אמרה נטמא ביום מלאת בין למזרות בו": חן ואיזו הן: טן למלאת הס"ד ואח"כ מה"ד מאי לאו רב מתנא דאמר כר" יאשיה דאמר בהדים אין גילוח פחות מלי יום ובר פדא דאמר עד ימים שלריך למלאות דמשמע דתהוי נזירות שלריכין למלאות כמה הם הרי כ"ט הס"ד ואח"כ מה"ד ר' יאשיה כו': ין יום ל': כן דהא: לן ששת: מן ואתי: כן לשבעה: סן ימי שבוע: ען איכא חסירותא דבעי השלמה: פן אים לך למימר משום האי לחודיה הוא

הגהות הב"ח (A) גמ' ואי סלקא דעתך שלשים: (3) שם דברי ר' ילשיה ר' אומר אינו לריך ילשיה ר' אומר אינו לריך וכו' ורבי סבר עד כל"ל: (ג) רש"י ד"ה ורבי סבר וכו' מגדל פרע דאפילו מעד מלאת:

דאתא קרא:

הנהות מהר"ב רנשבורג

א] תום' ד"ה מנו הריני נזיר וכו' לרב מתנא פריך. נ"ב כאן הס"ד ואח"כ מה"ד ואי לא סבר מקלת היום ככולו וכו' עכ"ל וכל"ל א"מ: ב] ד"ה אמר ר"ל כבר פדא. נ"ב אמר ר"ל לעולם כבר פדא: ג] בא"ד בסופו כיון דאיתא לרב מתנא. נ"ב מקצת היום ככולו:

הגהות התוספות ז"ל חוזר לתרץ 2. ז"ל הוה ל"ל ב"ל היכי קאמר כי היכי כו'.
תיבת שלשים נמחק. 4. ל"ל דתירון זה דאמר ר"ל מסיק לשניהם כו'. 5. ל"ל דאית ליה לרב מתנא מקלת היום ככולו. 6. ל"ל מומי. 7. צ"ל מסיק מי וחיבות איבעי לנ נמחקות.